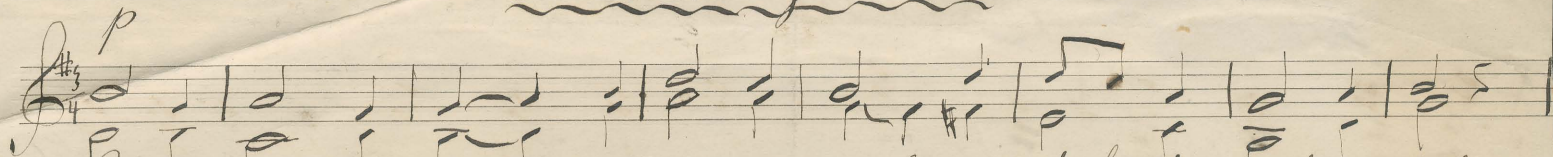
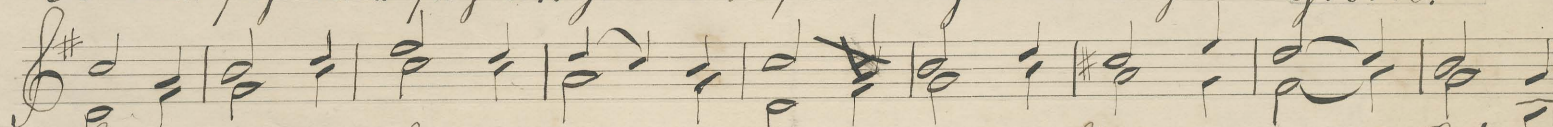

No. 1. I det gröna.

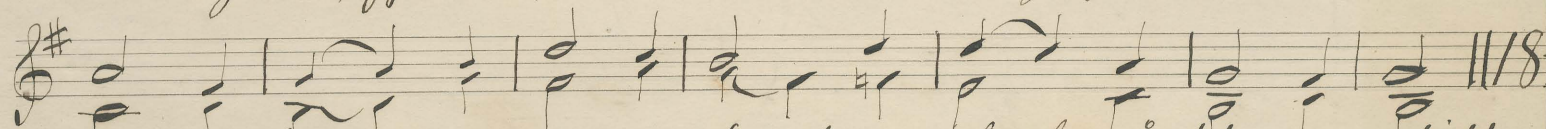

Här är ljft och godt att vara, O, hvad lifvet dock är skönt!

Hör hvad fröjd bland fåglars skara! Se, hvad gräset lysor grönt!

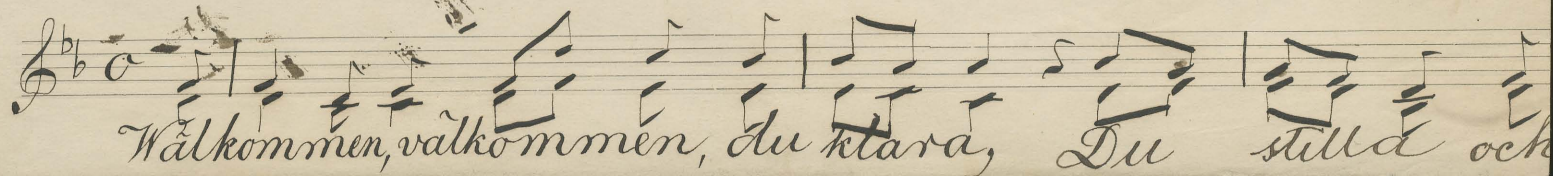

Humlan surrar, fjäriln pralar, Lärkan står i skyn sin drill Och ut

näktar fyllda skålar Driicka oss små blommor till.

No. 2. Aftonen.

Välkommen, välkommen, du ktara, Du stilla och

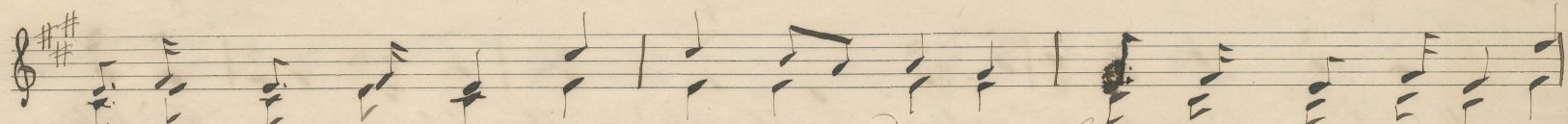
Handwritten notes at the top of the page, possibly including a title or key signature.

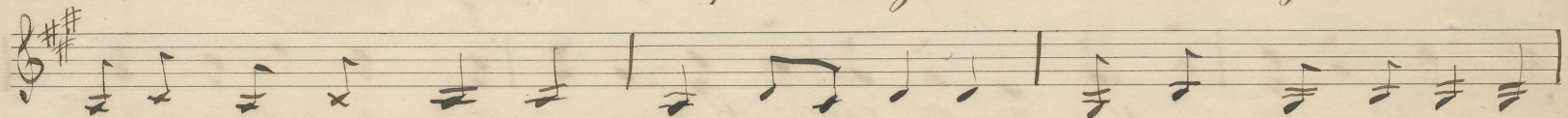
Handwritten mark, possibly a page number or measure indicator.

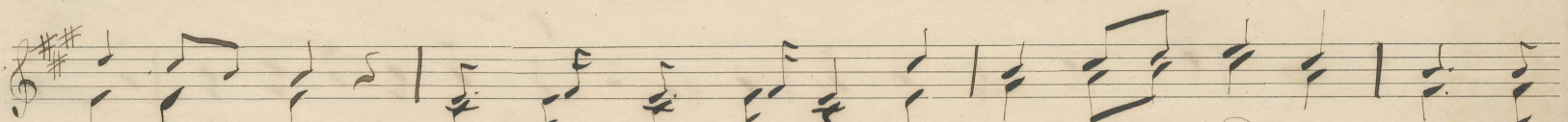
Handwritten musical notation on a single staff, including a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and several notes with stems.

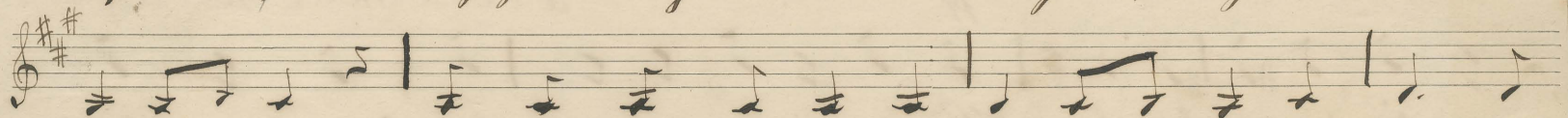
Five empty musical staves with faint, illegible ghosting of handwriting from the reverse side of the page.

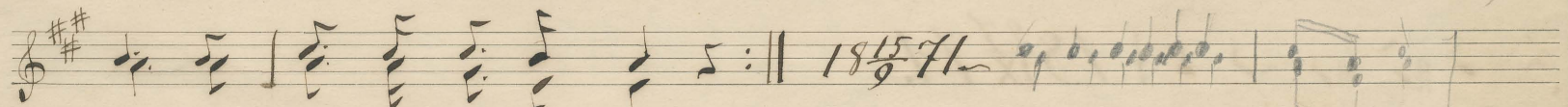

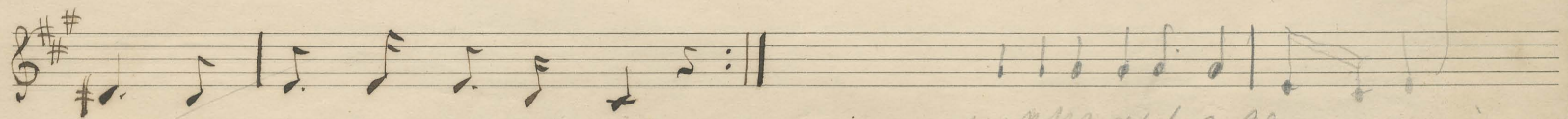

Snart är sommarn här i purpurvägor, Guldbelagda azur

skiftande, Ligga ångarne i dagens lägor, och i

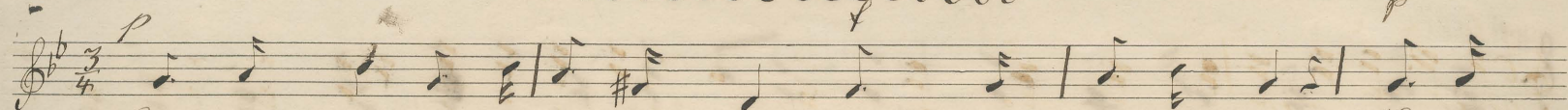

lunden dansa källorne.

ur beaktas
mest på källor

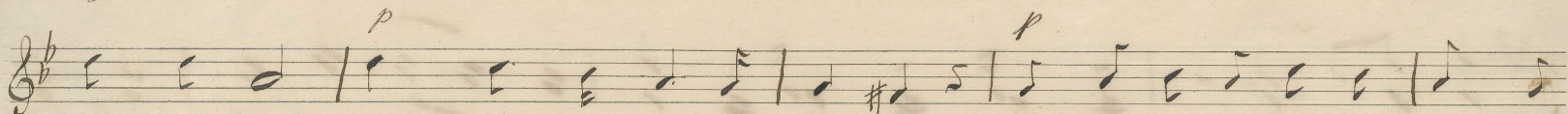
No 4. Glädjens blomster.

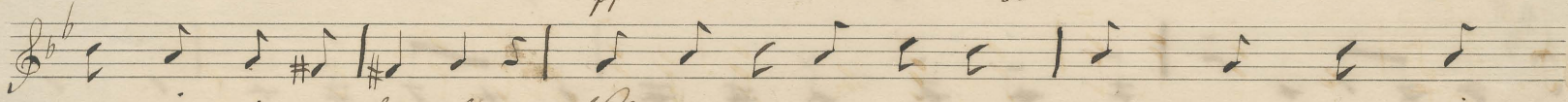
Glädjens blomster i jordens mull äk! visst aldrig gro; Härtek

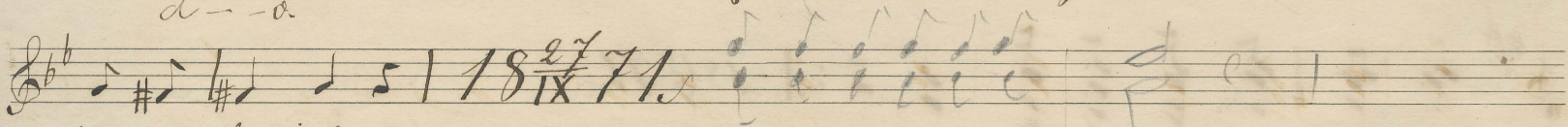
sjelf ju för--sättlig är för ditt hjertats ro; Men der ofvan för

hopp och tro blomstra de evigt friska: Hör du ej hur andas ljuft om
d-i-m-i-n-u-m

dem till hjertat hviska? Hör du ej hur andas ljuft om dem till
d--o.

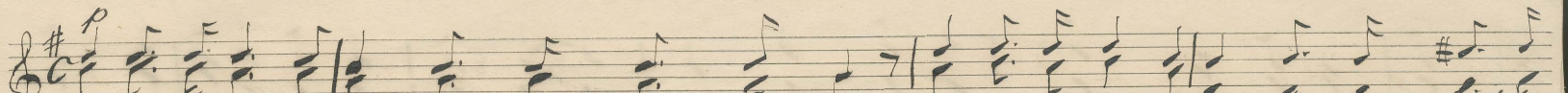

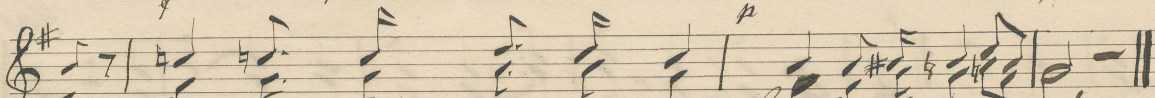
hjertat hviska?

numris voret vaxman

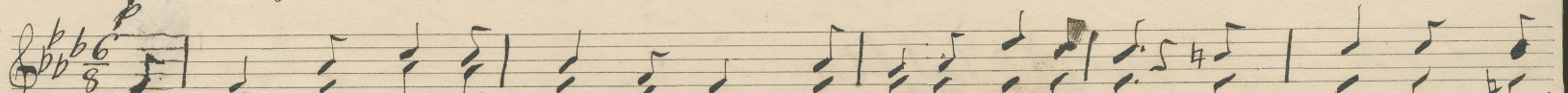
Svanhvits sång.

p

Stilla, o stilla, somna från storm och mö! Ensliga lilla, nu är det tid att
Stunderna ila, snart du den sista ser. Hvila, o hvila, Hvila, som andra

p

då kallt är kring dal och sjö, Stilla o stilla!
Mer Hjertahvad vill du mer? Hvila o hvila!

Något långsamt No 6. Farväl

p

Du undersköna dal, o säg, du skogens fröna brud, hvem ställde hit

dig i min väg, hvem gaf dig denna skrud? Vid glittret af

din bölja blå, bland dina dunkla trån, jag kunde uti drömmar

stå och aldrig längta hän. Farväl, farväl, farväl du sköna dal,

räl
Farväl,
rallent
farväl du sköna dal.
joensuu.
18²⁴/₁₀

No 7 Fhta

Linnut laulaa laakrosiamme Ehtoon Enke -- ul -- le, sturingolle

armahalle Länteen lähtevälle. Tule ter -- ve tullut

mf
tänne N-ta S--ha-nainen, Le-hot-ta-va
rus-ké-lännén, Punapurpurai--nen.

ef för långsamt. N:o 8. Hosianna.

mf
Hösi-anna, Davids Son! väl-sig-nad vare
Han; väl signad vare Han, som kommer i Herrans

an -- na i höj -- den, Hos -- i -- an --

namn, Hos -- i -- an --
na Hos -- i -- anna

na Hos -- i -- an -- na Kättsignad Davids Son, som

kommer i Herrans Namn.

N: 9 Hymn vid examen.

Haf Hämta fa -- der här din bön -- ning, Der Ditt lof

hörs från bar-nens röst, Der tron på Jesu blodsfor-

sör-ning Ti-digt inskrifves i våra bröst. Hvar

i lifvets var oss räcket Att glädja,

ros i lifvets var oss räcket Att gläd- ja,

lysa på vår stig, Svarttanke som i själen

väckes: Allt är, o Gud! en skänk af Dig.

N° 10. Aamu tähti.

Jo aamu tähti arvollaan taas tuolta nou-

sepi ja kauniisti koitollaan käs' kiunka loisto

Se itästä on tullera nouseva varahen vuorollaan.
 ja noiden poistava, uudella loistollaan.
 ja päivän toivuttua Urohot unestaan.
 Myös kaiken tuoden kaikkein kuinehton meiltä
 te toi. Sen nuun, vaitan vaikian. Se pofes meiltä sai.

pi.

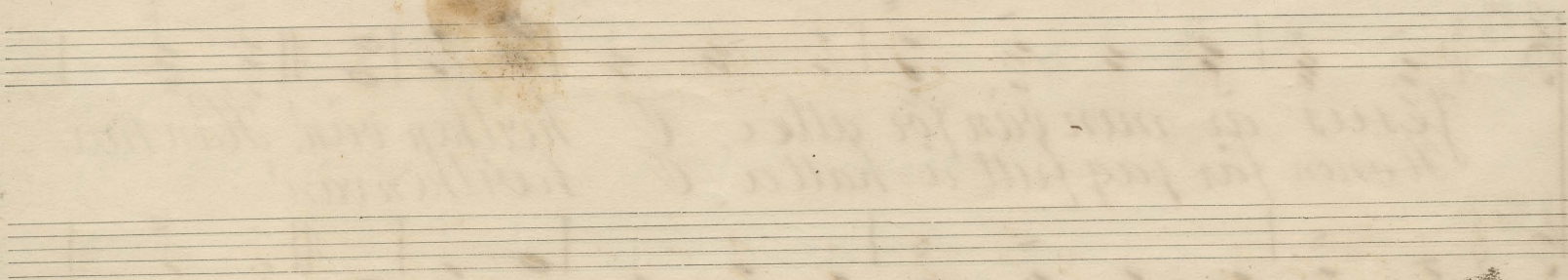
Den bästa vännen

Jesus är min vän för alla, O hvilken vän! Han har
 Honor får jag fritt å-kalla O hvilken vän!

sig för mig ut gifvet mig i livets båt in skrifvit och mitt

allt i allom blifvit O hvilken vän!
Alla synder har
förlåter O hvilken vän!

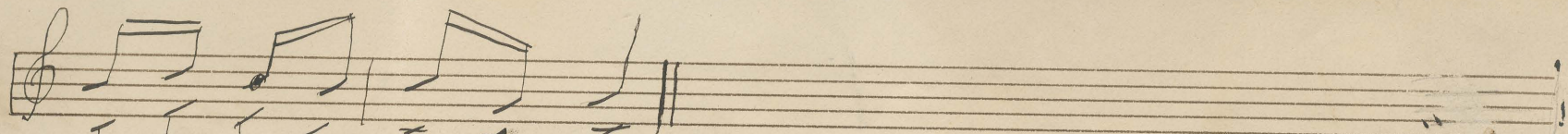
And ej liffts ör höjd mot hemlens rand ej sör en dal ej
 sköps en strand mer älskad än vår byggd i nord än vörd föders

I jord.

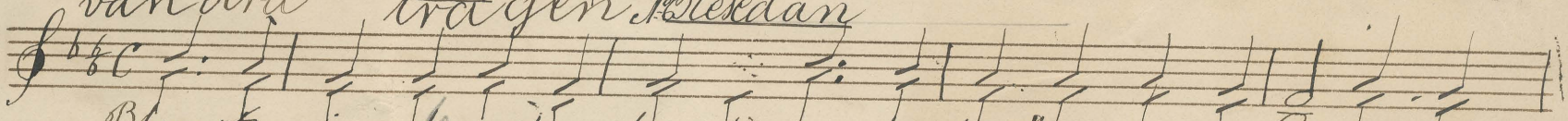
Från Sång

Muntert stromta ^{och} glädtigt ^{sång} endast människans lif
 på livets vandring tänk mod och hopp dig gif
 vä Säq ~~hög~~ stärke mod och hopp på den vä-
 ra vägen om ej sängen lifvar opp den som

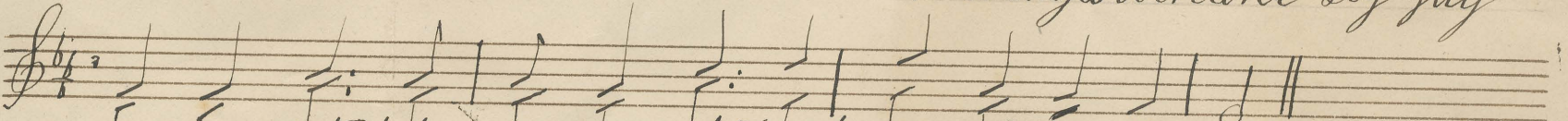

vandra trägen. Resdan

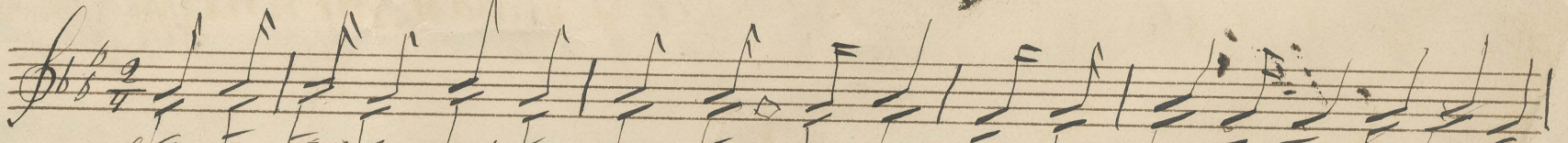

Blomster i ock svala under derdudväljes bekant Dig jag

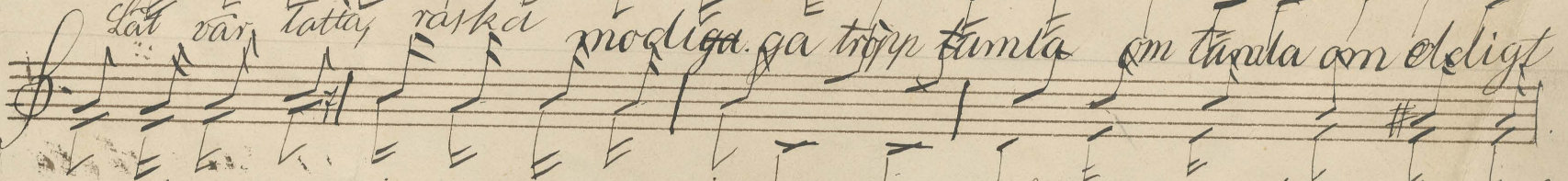

jungerdälda under hämning från ett bättre land.

Kavalleri-Lång

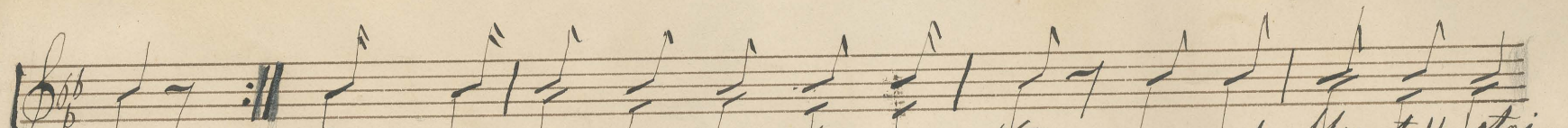

slåt vår tatta, raske modiga gå tröpp fämla om tända om eldigt

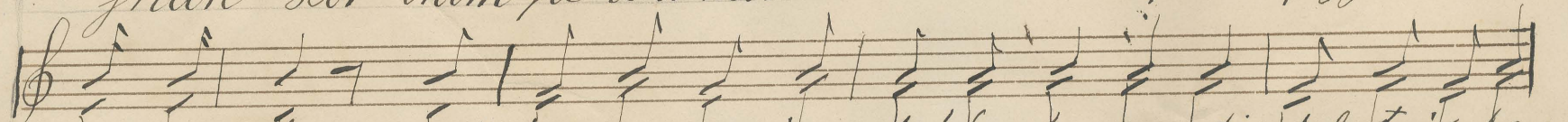

galopp vinden hinner ej vår fart nej men vi hinna fienden

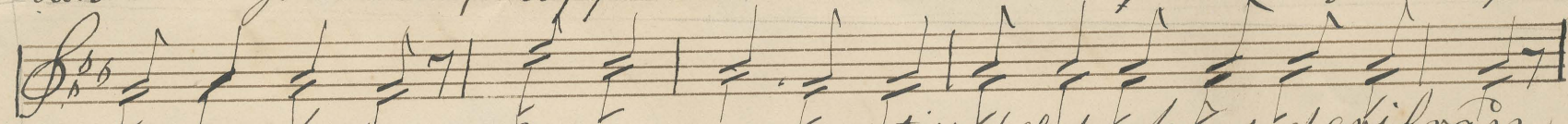

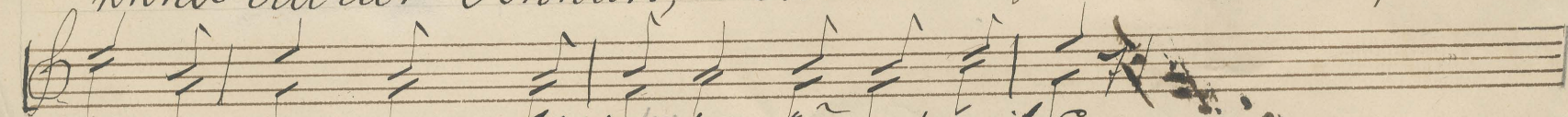
snart hör trum-pe-tens kallande dån upp och flyg till stri-

den min Jon. Dit tapper der i eldärne kvar till des tritjens

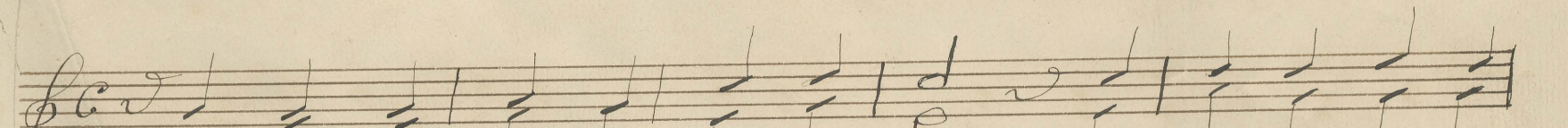

krona du tar Annars, annars till des du bärs derifrån

Annars, annars, tills ^{der} du bärs derifrån.

N° 8 N° 125

Lof vare dig o je-su Khrist som menska blef dock

utan brist I oskuld dig dig en jungfru var stor fröjd
 dervid i him--len Ära vare Gud.

18473 1879

1873

1873 No 9 Morgonvandring.

f
 Om du med glädje vandrar vill, Följ då hvar sol'n dig förer
pp
 Der solen står så sabbats-still Ej någon flägst sig

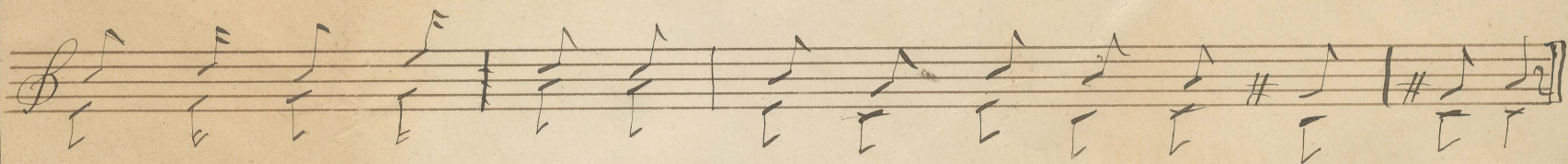
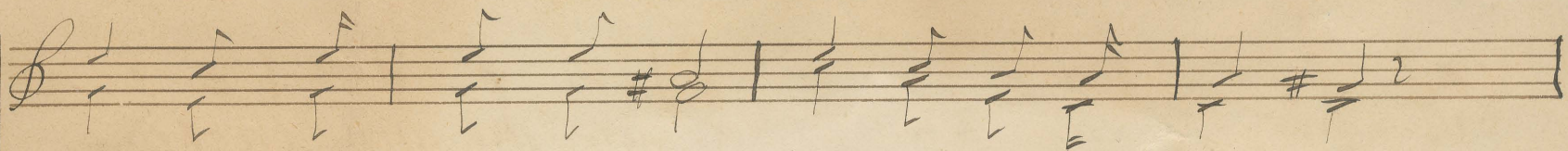
rd---rer. Lar--kan föfven än på gren bäcken

blott till äng och ren (p) så sakta så sakta så sakta

sin hetsning förer sin hetsning fö---rer.

Glädjens blomster.

Morgon mellan fjällen

